

Kormos Sándor versei

Csöndváramban

Csöndből húzok magam köré falat,
dobhártyából ajtót-ablakot,
s valahol a hallóküszöb alatt
csöndváramban mélyen hallgatok.

Váram körül feneketlen árok,
túlsó partján hamis dallamok.
Szivárványra hiába is várok,
nem létező hídon ballagok.

Pilisszántó, 1980

Újjászületés

Égzengető szívdobogással
szétrobbantom síromat,
porrá zúzott sziklasírkő
porfelhőkben rám szakad.

Csapra verem sebeimet,
megmosakszom a vérembe,
s újszülöttként megtisztultan
fejest ugrom az életbe.

Földrengető érces hangon
kiáltok egy harsányat,
mint kit élve eltemettek,
s föld méhéből föltámad.

Szomjas tudóm teleszívom
kápráztató napfényvel,
tűzlobbantó leheletem
sziporkázzék fagy-éjben.

Éhenkórász metszőfogam
belevágom a szép szóba,
csillapítom halálos éhem
igazságot majszolva.

Bajtai László felvétele

Van, aki megvéd

Saját fajtám
nevet rajtam,
hogya ajkam
anyanyelven sóhajt.

Kérdik nyersen,
hogy van merszem
szlovák versben
ostorozni sok bajt.

Szólj most nyelvem
magyar nyelven,
s add vissza a leckét,
talán akad egy-két
magyar, aki megvéd.

Kinek nem csak
saját nyelve,
hanem mások
anyanyelve is
oltári szentség!

Első szempont

A költő harcol a nyelvéért,
nem dicsőségért, nem bérért.

Látja a sok-száz érdeket,
nem ferdíti a tényeket.

Szól és máris kitör a botrány,
puszta léte forog kockán,

s gyakran torkán akad a szó,
ha felvillan az a ragadozó

torkának ugró éles kés:
Első szempont a megélhetés!

Pilisszántó, 1974

Egyedül

Egyedül maradtam
falakat döngetni,
egyedül maradtam
hegyeket görgetni,
egyedül maradtam.

De sokan maradtak
magukat szeretni,
sötét lelkülettel
csillagot temetni,
be sokan maradtak!